

зростаючого числа міждержавних конфліктів міжнародне співтовариство шукає шляхи зміцнення ролі МКС у переслідуванні за злочини агресії. Пропонуються варіанти створення спеціальних трибуналів або розширення юрисдикції існуючих міжнародних судів [3].

Застосування міжнародного кримінального права до злочинів агресії є важливим інструментом для підтримання міжнародного миру та справедливості. Хоча існують значні труднощі, міжнародне право поступово розвивається для ефективного притягнення агресорів до відповідальності.

Список використаних джерел

1. Верховний Суд України. Застосування міжнародного кримінального права в національних і міжнародних судах. URL: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/news/1608750/> (дата звернення: 16.10.2024).

2. Війна в Україні та злочин агресії: Як заповнити прогалини в міжнародній правовій системі. URL: <https://www.justsecurity.org/84868/the-ukraine-war-and-the-crime-of-aggression-how-to-fill-the-gaps-in-the-international-legal-system-ua/> (дата звернення: 16.10.2024).

3. Визначення воєнних злочинів у міжнародному кримінальному праві. *Юридична газета*. URL: <https://yurgazeta.com/publications/practice/kriminalne-pravo-ta-proces/viznachennya-voennih-zlochiv-u-mizhnarodnomu-kriminalnomu-pravi.html> (дата звернення: 16.10.2024).

Ткачук Юлія Андріївна,
*здобувачка ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 2
Національної академії внутрішніх справ*
Науковий керівник:
*Носенко Олександр Володимирович,
доцент кафедри теорії, історії та філософії права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат філософських наук*

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕГРАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ У ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

У сучасному суспільстві міжнародні стандарти відіграють важливу роль у діяльності поліції, сприяючи гармонізації національного законодавства з глобальними правовими нормами. Інтеграція міжнародних стандартів у національне право дозволяє підвищити ефективність роботи поліції, забезпечуючи високий рівень дотримання прав людини і сприяючи довірі

громадян до правоохоронних органів. Імплементация міжнародних норм також покликана забезпечити рівноправний підхід до забезпечення безпеки та правопорядку, незалежно від правової системи конкретної держави.

Актуалізується дане дослідження не тільки вище зазначеними інтегративними процесами, але й оцінкою їхнього впливу на підвищення рівня професійної етики та дотримання прав людини у правоохоронній діяльності, що сприяє формуванню довіри громадян до поліції та підвищення правової культури в умовах глобалізації.

Міжнародні стандарти розглядаються переважно у контексті забезпечення правоохоронними органами прав людини, як закріплених у міжнародних актах так і інших міжнародних документах певних еталонів, норм, показників до дотримання та досягнення яких заохочується або ж зобов'язується держава. Крім того, стандарти розглядаються і як загальні нормативи, норми і принципи, які дозволяють, зобов'язують, рекомендують і призначені для спеціалістів у галузі права незалежно від державних меж їх професійної діяльності з метою гуманізації суспільних відносин, укріплення законності і правопорядку в кожній державі світу[4].

Інтеграція міжнародних стандартів у роботу поліції передбачає не лише адаптацію нормативної бази, але й підвищення кваліфікації поліцейських у сфері дотримання етичних і правових вимог. Це забезпечує відповідність діяльності правоохоронців сучасним викликам та сприяє встановленню єдиних підходів до професійної діяльності. Одним із ключових аспектів інтеграції є підготовка поліцейських до роботи за умов міжнародних стандартів, що регулюються такими документами, як Кодекс поведінки посадових осіб з підтримання правопорядку (Прийнятий Генеральною Асамблеєю ООН, 1979 р.) [1], Основні принципи щодо застосування сили і вогнепальної зброї (ООН, 1990 р.) [2], а також Європейський кодекс поліцейської етики (Рада Європи, 2001 р.) [3]. Досвід зарубіжних країн показує, що деонтологічні стандарти поліцейської поведінки мають низку спільних рис, включаючи їхнє закріплення на нормативному рівні, акцент на взаємодії з населенням та шанобливе ставлення до громадян. Вони також регламентують конфіденційність службової інформації та підкреслюють важливість високих моральних якостей поліцейського, які мають проявлятися як у професійній діяльності, так і в повсякденному житті, стимулюючи їх до постійного самовдосконалення й підтримання належного фізичного та професійного стану.

Проаналізувавши міжнародний та зарубіжний досвід виникнення та розвитку деонтологічних стандартів поведінки поліцейських, слід виокремити притаманні всім спільні риси: 1) Закріплення на нормативно-правовому рівні у кодифікованій формі; 2) Визначають статус поліцейського та шанобливе ставлення до нього; 3) Акцентують увагу на взаємодії з населенням та ставленні до громадян, осіб без громадянства тощо; 4) Вимагають поваги та дотримання прав і свобод людини і громадянина; 5) Наголошують на збереженні конфіденційної службової інформації; 6) Стимулюють бути прикладом як на службі, так і в позаслужбовий час (у побуті, на відпочинку, у відносинах в сім'ї тощо); 7) Формують еталонну поведінку поліцейського як: чесно,

об'єктивного, неупередженого, гідного, мужнього, незалежного, професійного, спокійного, стриманого, чуйного, безкомпромісного, вірного обов'язку, здатного встати на захист правопорядку у будь-який момент тощо; 8) Стимулюють поліцейського до професійного зростання, саморозвитку, вдосконалення, підтримання належного фізичного стану тощо [5].

Також вважаємо за необхідне вказати на ряд проблемних аспектів інтеграції міжнародних стандартів у національне право, що стосується організації та діяльності поліції в Україні. Ось деякі з них:

1. Юридичні та правові колізії: Відмінності між національним законодавством та міжнародними стандартами часто призводять до конфліктів у тлумаченні норм. Наприклад, міжнародні стандарти (зокрема, Європейська конвенція з прав людини) наголошують на захисті прав людини під час поліцейських операцій, але в українському законодавстві іноді не чітко визначено баланс між забезпеченням правопорядку та правами громадян, що призводить до суперечливих рішень у судовій практиці.

2. Фінансові та ресурсні обмеження: Впровадження міжнародних стандартів часто вимагає значних фінансових ресурсів. Наприклад, вимога Європейського комітету із запобігання катуванням про встановлення відеоспостереження у всіх приміщеннях для утримання затриманих потребує значних інвестицій, а бюджетні обмеження не завжди дозволяють реалізувати ці ініціативи повністю.

3. Необхідність у навчанні кадрів: Для реалізації міжнародних стандартів важливо, щоб працівники поліції розуміли, як застосовувати їх на практиці. Однак у багатьох випадках відсутність відповідної підготовки призводить до порушень прав людини.

4. Корупційні ризики: через поширеність корупційних схем впровадження прозорих стандартів роботи поліції стикається з труднощами.

Ці проблеми вказують на необхідність вдосконалення правової бази, зміцнення фінансування поліції та постійного навчання кадрів.

Отже, імплементація міжнародних норм вимагає належного контролю і нагляду за їх дотриманням у повсякденній діяльності поліцейських. У цьому контексті важливо забезпечити ефективну систему моніторингу, яка б гарантувала реалізацію стандартів на всіх етапах службової діяльності. Ефективна інтеграція міжнародних стандартів сприяє зміцненню правової культури серед поліцейських і підвищенню рівня дотримання прав людини у правоохоронній діяльності.

Список використаних джерел

1. Кодекс поведінки посадових осіб з підтримання правопорядку: Прийнятий резолюцією 34/169 Генеральної Асамблеї ООН від 17 грудня 1979 року.

2. Основні принципи щодо застосування сили і вогнепальної зброї посадовими особами з підтримання правопорядку: Прийняті восьмим Конгресом ООН з попередження злочинності, Гавана, 1990 р.

3. Європейський кодекс поліцейської етики: Рекомендація Rec (2001)10, прийнята Комітетом міністрів Ради Європи 19 вересня 2001 року.

4. Клочко А. М. Міжнародні стандарти роботи поліції. Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми: тези доп. Міжнар. наук.-практ. конф.(м. Харків, 25 листоп. 2016 р. Харків, 2016. С. 131–133.

5. Гладчук Д. І. Міжнародні деонтологічні стандарти поліцейської діяльності у сфері забезпечення прав людини. *Альманах міжнародного права* 24 (2020): 88–96.

*Троянська Дар'я Русланівна,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавр
навчально-наукового інституту № 1
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Юшкевич Олена Геннадіївна,
доцент кафедри теорії та історії держави та права
Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

ФУНКЦІЇ ТА ОБОВ'ЯЗКИ ПОЛІЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ НАСЕЛЕННЯ

Воєнний стан – це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини [1].

Серед основних нормативно-правових актів, що регламентують діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування в особливих умовах, зокрема під час воєнного стану, можна виділити наступні: Конституція України, Закон України «Про оборону України», Закон України «Про національну безпеку України», Закон України «Про правовий режим воєнного стану», Закон України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» [2].

Пріоритетними напрямками діяльності органів поліції щодо забезпечення прав громадян під час воєнного стану, виникнення яких зумовлено саме дією